

Ayrılığın Keskin Nefesi

– MESUT ÇİFTÇİ · 03 Eylül 2024

Her sonbahar kuruyup düşen yaprağında,
Soluk ve soğuk bir vedadır ölüm,
Bir canın toprağa düşen son hüznü,
Belki de bir zamanlar hayat dolu bir gülün.
Uzak bir şarkı gibi yankılanır boşlukta,
Çığlık çığığa bir aydınlık
Ya da sessiz bir karanlıkta.
Gözlerde yaş,
Gönüllerde yas,
Büzülen dudaklarda yürekten bir dua
Ve yüreklerde asla kapanmayacak
Açık kanamalı bir yara.

Kavuşmak bir düşse eğer,
Kuşkusuz uyanış zor gelir insana,
Hasretin ince sızısı sarılır ruhun her yanına.
Gecelerin koynunda büyür özlem,
Yakar tüm harlı ateşiyle,
Zaman akar ama hep kanar,
Hiç mi kapanmaz bu biçare yara?

Ölüm,

Bir son deęil de,
Bařka bir bařlangıç belki de.
Bir kapı aralanır,
Bilinmezlikte ruh buluşur sevdasıyla,
Kim bilir?
Bir yolculuk ki bitmez,
Vuslatı ve varışı sonsuzlukta,
İnsanın çile zannettiği yalnızlıkta.
Ama ayrılık hep kalır işte
Ve hatıraların acımasızca.

Gözlerimdeki son bakış,
Dudaklarımdaki son kelam,
Yüreęime sapanan bir hançer gibi;
Aęır ve ham.
Gidene dair her şey,
Her bir anı,
Acı ya da tatlı,
Bir hazine gibi kalır geride,
Ölüm aslında hiçbir aşkı silemez,
Ve hiçbir sevdaya düşüremez gölge.

Her yıldızda sen varsın,
Her esen rüzgârda bir nefes,
Sensiz geçen her dakika,
Her bir saniye,
Kalbimde yitirdiğim acemi bir heves.
Ölüm soğuk bir geceyse,
Sevda onun sıcak düşü,
Ama her düş bir gün biter,
Kalır ayrılık
Ve o son bakış,
Son gidişin yakıp yıkan acı süsü.

Ben dönüşsüz yolların,
Vuslatsız gecelerin şairi,
Bir hasret türküsü kalbimde,
Acı bir ağıt kaldı dilimde.
Ölümlle dans ederim budala bir aldanmışıkla,

Bir Őir yazarım her k3r adımımda,
Hayaliyle kavuŐmanın ve vuslatın,
Acısıyla yanarım zamansız bir ayrılığın.